

♦ יום שני כ"ג אלול ♦

יב בידיל לאקמָא יְתַךְ יוֹמָא דֵין קָרְמוּתִי
לעַמָּא וְהוּא יְהִי לְךָ לְאָלָה בְּמָא דֵי מְלִילָה
לְךָ וּבְמָא דֵי קִים לְאָבָהֶךָ לְאָבָרֶם
לִיְצָחַק וְלִיעַקְבָּ:

(ב) **לְמַעַן הַקִּים אֲתָךְ הַיּוֹם לֹא לִעְם וְהִיא יְהִי־לְךָ
לְאָלָהֶם בְּאָשָׁר דְּבָר־לְךָ וּבְאָשָׁר נִשְׁבַּע לְאָבָתֶיךָ
לְאָבָרֶם לִיְצָחַק וְלִיעַקְבָּ:**

כ"ז **לְמַעַן הַקִּים אֲתָךְ הַיּוֹם לֹא לִעְם** • כל-כך הוא נכנס לטרם למען קים או תהך לפניו לעם. והוא יהיה לך לאלהם. לפי שדבר לך ונשבע לאבותיך שלא להחליף את זעם באמה אחרת, לך הוא אוסר אתכם בשבעות הלו שלא תקניטו, אחר שהוא אין יכול להברל מכם. עד פאן פרשתי לפאי פשוטו של פרשה. ומדרש אגדה: (תנחומא) למה נסכה פרשת "אתם נצבים" לקללות? לפי ששמעו ישראלי מהה משה לפיסים: "אתם נצבים הימ", הרבה הצעתם למקום ולא עשה אתכם כליה, והרי אתם קיימים לפניו. הימים • (סנהדרין ק"ב ס) ביום זהה שהוא קים והוא מאפייל ומאריך, כך האיר לכם ובך עתיד להאריך לכם, ותקללות והיסורין מקיימים אתכם ומצבין אותם לפניו. ואף הפרשה של מעלה מזו, פיסין הם: "אתם

אשר אברהם – הרב אלאשורי

לִפְנֵי – כאמור: "לפנוי ה' אלקיכם".
"הַיּוֹם", **בַּיּוֹם תֹּהֵה שְׁהָוָה קִים** –
באופן תמייד. וראה רשי לעיל, כי מהו והבאים הימ הנקם מושלים ביום, קיימים בבחמה וככלבה וככובים".

וְהִוא מְאָפֵל – מתחשייה.
ומאר – בברך אפל ובצחים מאיר, אי נמי: בערב אפל והולך, ולמחרתו תוכלו לעבור ולהרחק אתכם, מפניו, גם בשוהו מחשך איינו געלם אלא חזר להאריך, וזה עניין נוסף שיש ב"יום" מלבד זה שהוא "קם".

בְּךָ הָאֵיר לְכֶם – ביציאת מצרים.
וכך עתיד להאריך לכם – בלומר, גם אם יהיה תקופות של אפל, הוא יחוור ויאיר לכם.

ותקללות והיסורין מקיימים אתכם ומצבין אתכם לפנוי – בפה בלשונו "הקללות והיסורין", וכן "מקיימים אתכם ומצבין אתכם". ויש לפרש ש"הקללות .. מקיימים אתכם", "היסורין .. מצבין אתכם". בלומר: הקללות גורמות שלא יתעורר מפניהם יראת העוזש, ותשארו שלמים בצדקתם, ועל כך אמרו "מקיימים אתכם".

בקודם החטא (מכיל לדוח).
ואף הַפְּרָשָׁה שֶׁלְמַעַלָּה מֹזֹ, פִּיסִין

מהם ויקימו את התורה, אלא רק אמרו תזכיר שבאי לטrhoת להניניםכם בברית והאללה הזאת, וAINO מניחיכם לרצונכם, שאם תרצו לקים התורה תהייו לך לעם, ואם לאו, ירחקיכם מפניהם, והוא לפי שברך נשבע לאבותיך, שלא להחליף את זעם באומה אחרת, ולברך והברך להניניםכם בברית ולאסור אתכם בשבעות הלו, שלא תוכלו לעבור ולהרחק אתכם, מפניו, שאינו יכול להברל מכם וא"ט. וראה רשי יוחאך אל טו, כת: "אשר בות אללה וגוי – איתה שקבלה עלייר בחורב לעברך בברית ה' אלקיך וגוי, אך לא אפר אני את הברית מליבורו, כי אין אני במותה".

ומדרש אגדה – מדרש תנחותמא סיון א. **לְמַעַן נִסְמָכָה פְּرָשָׁת "אַתֶּם נִצְבָּים" לְקַלְלּוֹת?** לפי ששמעו ישראל מהאה קללות חסר שתים – תשעים ושמונה קללות שבמשנה תורה וש"י במרבר בט. יט).

חוֹן מִמְ"ט שַׁב"תּוֹרַת בָּנִים, ב"ב שבעות הלו, שלא תקניטו, אהר שהוא מתוק פחד. עד פאן ואמרו: מי יכול לעמוד באלו? פרשתי לפאי פשוטו של פרשת – פירוש: اي אפשר לומר שוצרךobarית והאללה הזאת הו: "למען הקים או תר הימים לך לעם", שהרוי צווך הברית והרי "אתם עשה אתכם בלחיה, ותרי" אמרו אלא ברי פירוש "מצבים".

(ב) **לְמַעַן הַקִּים אֲתָךְ הַיּוֹם לֹא לִעְם** – פָּלְבָּד הוא נכנס לטrhoת – להניניםכם בברית. וב"תורת בניחים" כתבת, שמילוון "נכנס לטrhoת" משמע, שגם הקדוש ברוך הוא עצמו עבר ברכיכול בין המהיצות. **"לְמַעַן קִים** – זה פירוש "הקים", מלשון קים ולא מלשון הקמה, שדרי בני ישראל נהיו לעם בברם במעמד הר סיני, אלא הכוונה שייהי לך קים תמיד (הרבי).

"אֲתָךְ לִפְנֵי – זה פירושו "לו", ונהנה לפירושו, מפניו שאם ישראלי הם רק עם ה' בלבד, או יש אפשרות להתרחק ממנה, אבל בשעומדים לפניו. יחד אותו ברכיכול, אין שום אפשרות שברית ותוקלש (הבר). **"לְאָמֶם**, "זה הוא יתיה לך לאלהים", לפי שדבר לך – לאורה פירושו דבר עליך. **וּנְשַׁבַּע לְאָבוֹתֶיךָ** שלא להחליף את זעם באמה אחרת – ראה רשי שם טוב לב, יג.

לך הוא אוסר אתכם בשבעות הלו, שלא תקניטו, אהר שהוא מתוק פחד. עד פאן ואנו יכול לעמוד בהברל מכם. פרשתי לפאי פשוטו של פרשת – פירוש: اي אפשר לומר שוצרךobarית והאללה הזאת הו: "למען הקים או תר הימים לך לעם", שהרוי צווך הברית והרי "אתם עשה אתכם בלחיה, ותרי" אמרו אלא ברי פירוש "מצבים". והאללה הזאת,AINO אלא ברי פירוש "מצבים".